

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta

Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

61. szám | *Pārśva Ekādaśī* | 2023. szeptember 25.

1 Akit Az Úr Mindig Átölel
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

2 Silány Vassal Becsapni Kovácsot
Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

2 A Legkomolyabb Sértés
Śrīla Gour Govinda Swami Mahārāja

4 Kṛṣṇa Lótuszlába
Pāda-kalpa-taru – részlet

Akit Az Úr Mindig Átölel

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Ha valaki látná Śrī Caitanya Mahāprabhu testi jellemzőit és cselekedeteit, akkor biztosan meggyőződne arról, hogy Ő az Istenség Legfelsőbb Személyisége. Ugyanez a *śāstrikus* utasítás követésével is megállapítani. Śrī Caitanya Mahāprabhu őszinte tanulmányozását és méltánylását a hiteles *bhaktáira* is alkalmazhatjuk, a *Śrī Caitanya-caritāmṛta Antya-līlā* 7. fejezetének 11. verse pedig így ír:

kali-kālera dharma – kṛṣṇa-nāma-saṅkīrtana
kṛṣṇa-śakti vinā nahe tāra pravartana

A *kali-korban* az igazi prédikálásnak rá kell bírnia az embereket a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklésére. Ezt pedig csak az tudja megtenni, akit az Úr nagy mértékben felhatalmazott. Erre, hacsak Kṛṣṇa különleges kegyében nem részesíti, senki más nem képes. Ezzel kapcsolatban Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura az *Anubhāṣyájában* a *Nārāyaṇa-saṁhitāt* idézve a következőt mondja:

dvāparīyair janair viṣṇuḥ pañcarātrais tu kevalaiḥ
kalau tu nāma-mātreṇa pūjyate bhagavān hariḥ

A *dvāpara-yugában* az Úr Viṣṇu és Kṛṣṇa *bhaktái* az odaadó szolgálatot a *Pāñcarātrának* megfelelően végezték. E *kali-korban* viszont az Istenség Legfelsőbb Személyiségét mindössze Szent Nevének éneklésével imádják.

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura így folytatja: „Az Úr Kṛṣṇa közvetlen energiájának felhatalmazása és az Úr különleges kegyének elnyerése nélkül azért, hogy az Ő vágyát beteljesítse, egyetlen emberi lény sem lehet a világ lelki tanítómestere. Egész biztos, hogy nem lehet sikeres a *bhakták* vagy vallásos emberek számára nem való elmebeli spekuláció által. Csak egy felhatalmazott személyiség képes az Úr Szent Nevét terjeszteni és minden elesett lelket Kṛṣṇa imádatára utasítani. Egy ilyen személy a Szent Név terjesztésével megtisztítja a legelesettebbek szívét, s ezzel kioltja az anyagi világ lángoló tüzét. De nem csak ezt teszi, hanem szerte a világon hirdeti Kṛṣṇa fénylő ragyogását. Az ilyen *ācāryát* vagy lelki tanítómestert Kṛṣṇától nem különbözőnek, Kṛṣṇa energiája inkarnációjának kell tekinteni. Egy ilyen személyiség *kṛṣṇāliṅgita-vigraha*, mindig az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Kṛṣṇa ölelésében van. Az ilyen személy a *varṇāśrama* rendszer fölött áll. Ő az egész világ *guruja*, lelki tanítómestere, egy a legmagasabb helyzetben, a *mahā-bhāgavata* szinten álló *bhakta* és *paramahaṁsa-ṭhākura*, egy lelki forma, s csak a *paramahaṁsa* vagy a *ṭhākura* kifejezésekkel lehet megszólítani."

Ennek ellenére sok ember van, akik olyanok, mint a baglyok: sosem nyitják ki a szemüket, hogy lássák a napfényt. Ezek a bagolyszerű emberek, akik még a *māyāvādī sannyāsīknál* is alacsonyabb szinten állnak képtelenek meglátni a *mahā-bhāgavata bhaktán* Kṛṣṇa kegyének ragyogását. Készen állnak arra, hogy azt kritizálják, aki az egész világon terjeszti a Szent Nevet és Śrī Caitanya Mahāprabhu lábnyomait követi, Aki azt akarta, hogy a Kṛṣṇa-tudat minden

faluban és városban elterjedjen. ꕥ

Śrīla Prabhupāda: Magyarázat
Śrī Caitanya-caritāmṛta
Madhya-līlā 25. fejezet, 9. vers

Silány Vassal Becsapni Kovácsot

Epizódok Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura életéből

Az *Upākhyāne Upadeśa* rövid történetek Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura leckéiben és máshol fellelhető magyarázataival kiegészített gyűjteménye, melyet egyik kiemelkedő tanítványa Sri Sundarananda Vidyavinode Prabhu szerkesztett kiadvánnyá, ami először 1940-ben látott napvilágot. A következő történet is ebből a gyűjteményből való.

Élt egyszer egy kereskedő, aki nagyon intelligensnek gondolta magát. Nagyon ravasz és járatos volt abban, hogy hogyan csapjon be másokat. Egy alkalommal a trükkjei segítségével hozzájutott néhány kókuszdióhoz, így aztán, hogy felnyissa őket egy éles bárdra volt szüksége. A szobája sarkában nagynehezen talált is egy nagyon öreg és rozsdás darabot. Elvitte egy kovácshoz, akit megkért, hogy hozza rendbe, tegye újra első osztályú szerszámmá. A kovács azt mondta neki, hogy akkor tud nagyon jó bárdot készíteni, ha az acél, amit kap, szintén jó minőségű. Az okos kereskedő úgy döntött, hogy becsapja a kovácsot, és így szólt hozzá:

– Acélkereskedő vagyok, s van a készleteimben valamennyi igen jó minőségű anyag. Tudsz nekem abból kovácsolni egy bárdot? Miután elkészültél, munkabér gyanánt megtarthatod a megmaradt acélt. Biztosíthatlak, hogy Indiában sehol nem találsz olyan kiváló nyersanyagot, amit küldeni fogok neked. Ez igen drága anyag.

Az kereskedő, miután ilyen virágos szavakkal és csaló módon beszélt, egy darab silány, harmadosztályú anyagot küldött a fiával a kovácsnak, aki csak rápillantott és látta, hogy az bizony nem acél, csak valami olcsó, használhatatlan vaslemez. Készített belőle egy bárdot, és visszaküldte a kereskedőnek a fiával. A kereskedő rossznak, gyakorlatilag használhatatlannak találta a szerszámot és mérgesen elment a kovácshoz, fenyegetni kezdte és kiabált vele, aki mindössze ennyit válaszolt:

– Aki gyenge acéllal akarja becsapni a kovácsot, az olyan bárdot is kap.

Magyarázat

Azok, akik az odaadó szolgálat végzése során bármilyen módon megpróbálják becsapni a lelki tanítómesterüket és a *Vaiṣṇavákat* végül bizonyosan valamilyen hamis eredményt kapnak. Az odaadó szolgálatban megkísérelt bármiféle csalás csak önbecsapás. Minden ilyen önbecsapás az illuzórikus energia markába rántja az élőlényt, és semmi haszon nem származik belőle. Azok, akiknek valamilyen hátsó szándékuk van azt gondolják azokról, aki mindennel meghódoltak az Úrnak, hogy be vannak csapva, s azok pedig, akik kettős szerepet játszanak, vagyis odaadó szolgálatot és ugyanakkor érzékkielégítést is végeznek valójában többet nyernek.

Ilyen kettős szerep játszására törekedni egyenértékű azzal, amikor valaki úgy csapja be a kovácsot, hogy silány vasat ad neki és arra kéri, csináljon neki egy jó minőségű acélbárdot. Soha senki nem tudja becsapni az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Az Úr hatalmát semmilyen csel és semmilyen szélhámosság nem győzi le. Csak az alkalmas arra, hogy minden jót elérjen, aki őszintén és mindenével meghódolt az Úr lótuszlábainak. ꕥ

Forrás

– Sundarananda Vidyavinode: *Upākhyāne Upadeśa*. Sri Gaudiya Math. Baghbazar, Calcutta 1994.
– Sundarananda Vidyavinode: *Upākhyāne Upadeśa*. Angol fordítás: Akhilatma Das. Sri Rupanuga Paramarthika Vidyapitha, Mayapur. 1995

A Legkomolyabb Sértés

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja

Különféle sértések vannak, mint a *nāma-aparādha*, a *sevā-aparādha*, a *vaiṣṇava-aparādha*. A *nāma-aparādha* nagyon súlyos, de a *vaiṣṇava-aparādha* a legsúlyosabb sértés. Tíz *nāma-aparādha* és harminckét *sevā-aparādha* létezik, és a *vaiṣṇava-aparādhának* is különböző fajtái vannak. Kritizálni, hibát keresni egy *Vaiṣṇavában* vagy gyalázni, ez mind *vaiṣṇava-aparādha*. Ha valaki elköveti ezt a sértést, akkor a *bhakti-latājának* vége, gyökerestől megsemmisül. A legfontosabb, hogy az ember semmilyen módon se kövessen el *vaiṣṇava-aparādhát*, mert akkor Bhakti-devi teljesen el fog tűnni! Miért történik meg a *vaiṣṇava-aparādha*? Miért kell

kritizálásnak, irigységnek és gyűlöletnek léteznie a *Vaiṣṇavák* közösségében? A *vaiṣṇava-aparādha* a legkomolyabb *anartha*. Bhakti-devi eltűnik és az ember soha nem lesz képes arra, hogy kifejlessza a *prema-bhaktit*. Ha elkövetitek a *vaiṣṇava-aparādhát*, akkor az igen nagy akadályt fog gördíteni elétek a *prema-bhakti* útján. Ezt az *aparādhát* általában az *īrṣā* és *bhaya*, az irigység és a félelem hozza létre. Amikor valaki elköveti ezt a sértést, akkor a düh, a *krodha* is megjelenik. A vétkes személy nagyon mérges lesz az egyik *Vaiṣṇavára* és fél is ettől a *Vaiṣṇavától*, mivel az nagyon erős. „Ő gyorsan fejlődik, én pedig nem. A legtöbben hozzá fognak vonzódni, hozzám pedig senki sem." Emiatt az irigység és a félelem miatt hibát keres benne, kritizálni fogja és rossz dolgokat mond majd róla. Gyűlölet és kritizálás lesz, rossz dolgokat mond és történeteket talál ki róla, s így elköveti a *vaiṣṇava-aparādhát*.

Gyakran elmondjuk a farkas és a bárány történetét, ahogy a mondás szól: „Ki kutyáját veszejteni akarja, veszett hírét költi."

Egy farkas ugyanakkor ivott a folyóból, mint egy ártatlan bárány. A farkas azt gondolta: „Valahogy fel kell falnom ezt a bárányt!" – és így szólt hozzá:

– Hé! Te nem tudtad? Nem látod, hogy itt iszok? Miért kavarod fel nekem a vizet? Meg foglak ölni!

– Ó, uram! Te feljebb, én pedig a folyón lejjebb iszom a vizet. Hogyan kavarhatnám fel azt, amit te iszol? – felelte a bárány.

– Egy éve miért sértegettél engem?

– Mindössze három hónapos vagyok, uram. Hogyan is sértegethettelek volna egy évvel ezelőtt?

– Akkor az anyád tette. Mindegy, meg foglak ölni!

Ez a farkas és a bárány meséje, és annak története, hogy ezek a kitalált dolgok hogyan járnak körbe. Azt szemlélteti, hogy a gyűlölet, az, hogy másokról rosszat mondunk, és a kitalált történetek a tolerancia hiányából és az irigységből születnek. Mondhatod, hogy „Ez a *bhakta* nem *japázza* a köreit! Nem követi a szabályozó elveket! *Vaiṣṇava* lett, de most illegális és bűnös tetteket végez! Ha csendben maradok, és nem beszélek erről, akkor azzal lehetőséget adok neki, hogy még több gonosz tettet kövessen el! Közvetetten támogatni fogom ebben, mintha csak azt mondanám: »Igen, csináld!« Tehát azért, hogy jót tegyek érte, beszélni fogok vele."

Ha valaki elemzi ezt, akkor megértheti, hogy csak hibát keresel abban a *bhaktában*. De te magad tökéletes vagy? Nincs benned semmilyen hiba? Van az a mondás, hogy „Egy szitán számtalan luk van, a tűn pedig csak egy." A szita azt mondja:

– Hé, tű! Van egy lyuk a hátadon!

– Nekem csak egy, neked viszont rengeteg van! – feleli a tű.

És a szita kritizálja a tűt! Tehát annak, aki kritizál, meg kell értenie, hogy vajon ő maga tökéletes-e vagy sem. „Bennem nincs hiba?"

Csak az kritizálhat másokat, aki saját maga tökéletes! A *śāstrában* és a *Bhāgavatamban* az áll, hogy ez a *nindā-karaṇa*, mások kritizálása, és az, hogy hibát keresünk bennük, egy hatalmas *anartha*. Ne csináljátok ezt! Nem a ti dolgotok! Ez a *guru* feladata, az ő dolga! Azt mondják a szentek: „Másokban csak a jót lásd! A rosszat ne! Ha olyan a természeted, arra hajlasz, hogy rosszat láss, akkor nézd meg, magadban mi a rossz!" Ez az *āpta-vacana*, a hiteles tanítás: „Ha valakiben valami jót találsz, akkor azt fogadd el! Hunyj szemet a rossz dolgok fölött, s lásd a jót!"

Van ezzel kapcsolatban egy történet. Egyszer egyik tanítványa elment Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Mahārājához, és rosszakat mondott egy másik tanítványról. „Mahārāja, X úr ezt és azt és amazt csinálja." Egy fél órán át beszélt, minden rosszat elmondott a másik tanítványról.

Bhaktisiddhānta Sarasvatī nagyon türelmesen meghallgatta, majd így szólt:

– Rendben, minden rosszat elmondtál róla. Nincs benne semmi, ami jó?

– De van, Mahārāja. Nagyon szépen énekel *kīrtanát*.

– Akkor ezt miért nem mondtad? Minden rosszat elmondtál róla, de azt soha, hogy *kīrtanát* nagyon szépen énekel.

Hibát keresni egy *Vaiṣṇavában* vagy kritizálni őt egyáltalán nem jó dolog! Ha így teszel, azzal *aparādhát* követsz el, és ez egy hatalmas *anartha*. Csak az kereshet hibát másban, és az javíthat ki másokat, aki tökéletes! Neki jogában áll kritikusnak lennie, mert tökéletes, nincs benne hiba. Ha neked van valamilyen hiányosságod, akkor miért látod másokban a hibát, és miért beszélsz arról? Ezért az *ācāryák*, a *sādhuk* és a *śāstra* megtiltja ezt.

Az anyagi világban nem könnyű olyan személyt találni, aki tökéletes. Olyan sok hiba van az anyagi világban! Az változhat, hogy ezek a hibák milyen mértékben vannak jelen, de jelen vannak. Akik *mahāpuruṣák* vagy *mahātmāk*, azok sosem látnak másokban hibát. A *paramahaṁsák* vagy a *bhāgavatottamák* sem látnak soha semmi rosszat. Ők

úgy látják, hogy minden kapcsolatban áll Kṛṣṇával. Az ő látásuk valódi, mert mindenki és minden kapcsolatban áll Kṛṣṇával! *Jīvera 'svarūpa' haya – kṛṣṇera 'nitya-dāsa'*: a *jīva* eredeti helyzete az, hogy Kṛṣṇa örök szolgája. Egy ilyen *uttama-bhāgavata* úgy látja: „Ő Kṛṣṇa örök szolgája." Sosem úgy látja, hogy a *jīva* nem szolgálja Kṛṣṇát. És sosem látja az anyagi világot. Úgy látja, hogy minden kapcsolatban van Kṛṣṇával! „Ez Vaikuṇṭha, Kṛṣṇa világa." Ő mindent jónak lát, és soha nem lát semmit hibásnak. Ilyen a látása. De mi nem vagyunk ilyenek! Az ilyen nagyszerű személyiségek igen ritkák! Nem lehet őket könnyen elérni.

A *madhyama-adhikārī* látja a különbséget és a hibákat, de egy *uttama-adhikārī* soha. Egy *uttama*, aki eljön, hogy prédikáljon, a *madhyama* szintre lép, mivel máskülönben nem tudna prédikálni. Anélkül, hogy így tenne, csak azt mondaná: „Ez az ember teljesen Kṛṣṇa-tudatos, Kṛṣṇa szolgája, miért kellene, hogy prédikáljak neki?" Ő nem tud prédikálni. Az ilyen *bhakták* általában *nirjana-bhajanát* végeznek. Habár a prédikátor, akinek az élőlények szenvedése láttán vérzik a szíve a *madhyama* szintre lép, mégsem olyan, mint a *madhyama bhakták* általában, mivel ő még mindig egy *uttama-adhikārī*. Azt látja, hogy a *jīvák* elfelejtették Kṛṣṇát, és nem Kṛṣṇa-tudatosak. Így hát megy, prédikál és Kṛṣṇa-tudatossá teszi őket. Elhozza őket a *bhakti* útjára és legfoglalja őket Kṛṣṇa szolgálatában, s ezáltal minden szenvedésük örökre elmúlik.

Másokat kritizálni és kijavítani egy olyan személy feladata, aki *Guruként* cselekszik. Neki joga van megbüntetni benneteket, a fületeket megragadni és lekeverni egyet, ez a *guru-karṇa-dhāra*. Ki fog javítani és kritizálni fog benneteket: „Ti gazemberek! Miért csináljátok ezt?"

Mivel annyi hibányosságotok van, ezért nem áll jogotokban másokat kritizálni. Olyanok vagytok, mint egy szita. Sok-sok lyuk van rajtatok, szóval miért is kritizálhatnátok a tűt, amin csak egy van? Így ítéli el a *śāstra*, a *mahājanák* és a *sādhuk* a *nindāt*, a hibakeresést és a kritizálást, ami egy *aparādhotthā-anartha*, egy *anartha*, ami *aparādhából* jön létre. Śrīdhara Svāmī a *Śrīmad-Bhāgavatamhoz* fűzött magyarázatában megemlítette ezt a *nindāt*. Ez a *doṣa-kīrtana*, másokról rosszat mondani egy hatalmas *anartha* a *sādhaka*, a *bhajana* vagy *sādhana-bhakti* útján kezdő személy számára, akinek nagyon-nagyon óvatosnak kell lennie, nehogy elkövesse ezt az *aparādhát*! ꕥ

Forrás

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja: The Worship of Sri Guru. 39-43. oldal. Gopal Jiu Publications. Bhubaneswar, Orissa. 2000.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Kṛṣṇa Lótuszlába

Pāda-kalpa-taru – részlet

dhvaja-vajrāṅkusa-paṅkaja-kalitam
vraja-vanitā-kuca-kuṅkuma-lalitam

Kṛṣṇa lótuszlábait egy zászló, egy villám, egy elefánthajtó bot és egy lótuszvirág, valamint Vraja leányainak kebléről származó *kuṅkuma* díszíti.

vande giri-vara-dhara-pada-kamalam
kamalā-kara kamalañchitam amalam

Alázatos hódolatomat ajánlom a Govardhana hegy felemelője lótuszlábainak, melyeket Kamala, Śrīmatī Rādhārāṇī tart lótuszkezeiben.

mañjula mani nūpura ramanīyam
acapala-kula ramaṇī kamanīyam

Lótuszlábait igen vonzó módon, csodálatos drágakövekből készült bokacsengők ékesítik, s gyönyörű lányok öltöztetik, akiket szerelmük miatt, e lótuszlábak szépsége gyötör.

ati lohitam ati rohita bhāṣam
madhu madhupī-kṛta govinda dāsam

Elméjük pedig a dongókat Govinda szolgájává tevő édes lótuszlábak ragyogásától vörösesnek tűnik. ꕥ

Ismeretlen szerző.
In: Gokulananda Sen (szerk.): *Pāda-kalpa-taru*
Syamacharan Library. Calcutta. 438 Gaurabda (1924)